

Despre Diogene

Samoila

Lucrurile zăresc cerul
Printre lacrimile
Firii,
Așteptând o mângâiere
De la marii
Omenirii.
Doar în ei șade puterea
Să le schimbe și lor
Locul
Când se plictisesc de moarte
Că le-a părăsit
Norocul.
Dacă pietrele ciudate
Dănțuiau
Cu Diogene,
În butoiul lui de vise
Cu maimuțe-aborigene,
Florile păreau cruci albe
Printre frunze
Lucitoare,
Mărturii fără tăgadă
Că-n natură
Se mai moare.
Adevărul în minciună
Niciodată
Nu se-așează
Să dea aparenței visul
Că doar dânsa
Guvernează.
Dacă-s puse-n Diogene
Dezlegările lui
Zeus,
Rodul judecății spune
Că eroarea-i
Prometeus.